

JEŽÍŠOVO MILOSRDENSTVÍ NENÍ POUHÝ SENTIMENT.

JE TO SÍLA. *(PAPEŽ FRANTIŠEK)*

SRDCE = JEDINEČNÝ VÝRAZ LÁSKY

Měsíc červen je tradičně zasvěcen Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu - maximálnímu lidskému výrazu božské lásky. Ježíšovo Srdce je jedinečným a skutečným symbolem Božího milosrdenství. Ježíšovo srdce je totiž středem a zdrojem, z něhož prýští spása celému lidstvu.

JEŽÍŠOVO SRDCE V PÍSMU

V evangeliích nacházíme různé zmínky o Ježíšově Srdci, například v úryvku, kde Kristus sám praví: „Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem“ (Mt 11,28-29). Základním je pak podání Kristovy smrti podle Jana. Tento evangelista totiž dosvědčuje, co viděl na Kalvárii, kde jistý voják probodl Ježíšovi bok těsně po jeho smrti kopím a z této rány vyšla krev a voda (srov. Jan 19,33-34). Jan v této zdánlivě bezvýznamné příhodě rozpoznal naplnění proroctví: ze srdce Ježíše, Beránka obětovaného na kříži, proudí odpuštění a život všem lidem.

SÍLA, KTERÁ KŘÍŠÍ

Ježíšovo milosrdenství není pouhý sentiment; je to síla, která dává život a křísí člověka! Říká nám to také evangelijní epizoda s vdovou z Naimu (Lk 7,11-17). Ježíš spolu se svými učedníky přichází do Naimu, galilejské vesnice, právě ve chvíli konání pohřbu. Ke hřbitovu je nesen chlapec, jediný syn jisté vdovy. Ježíšův pohled hned spočívá na plačící matce. Evangelista Lukáš říká: „Když ji Pán uviděl, bylo mu jí líto.“ Tímto „soucitem“ je Boží láska k člověku; je to milosrdenství, tedy postoj Boha ve styku s lidskou ubohostí, naší nemohoucností, naším utrpením, naší úzkostí. Biblický termín „soucit“ odkazuje k mateřským útrobám: matka totiž zakouší zcela zvláštní reakci ve vztahu k bolesti svých dětí. Takto nás miluje Bůh, říká Písmo.

NEMĚJME STRACH SE K NĚMU PŘIBLIŽIT

A co je plodem této lásky, tohoto milosrdenství? Život! Ježíš řekl vdově z Naimu: „Neplač!“, pak oslovil mrtvého chlapce a vzkřísil jej jakoby ze sna (Lk 7,13-15). Představme si tu krásu: Boží milosrdenství dává člověku život, křísí jej ze smrti. Pán i na nás ustavičně hledí s milosrdenstvím; nezapomínejme na to. Stále nás milosrdně očekává. Nemějme strach se k Němu přiblížit! Má milosrdné srdce. Ukážeme-li mu svoje vnitřní rány, svoje hříchy, On nám vždycky odpustí. Je čirým milosrdenstvím. Jděme za Ježíšem!

Se svolením zpracováno podle promluvy papeže Františka, zveřejněné na www.radiovaticana.cz. Redakčně upraveno.

Více k tématu na www.pastorace.cz